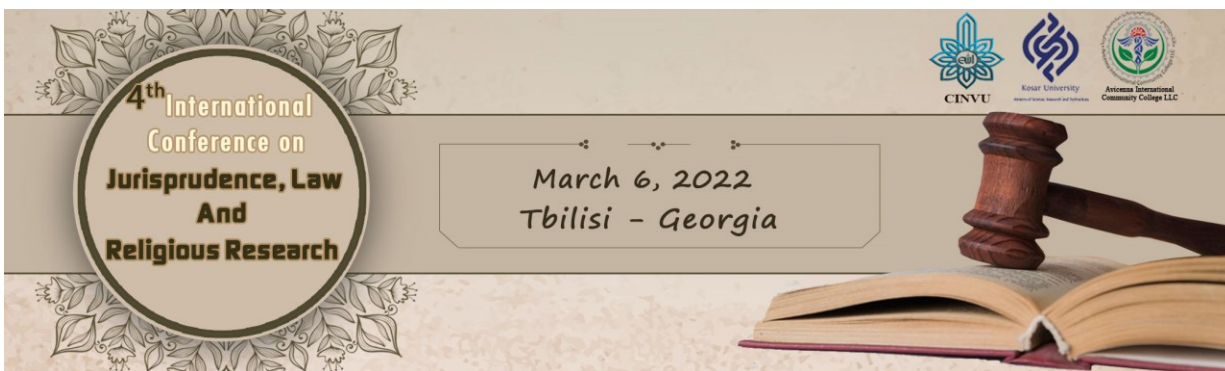




تحلیل و تبیین فرآیند میانجی گری کیفری در نظام دادرسی ایران

عباس باباپور^۱

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه پیام نور مرکز مشهد، ایران

چکیده

گسترش و تراکم پرونده ها، مسئولیت رسیدگی محاکم کیفری، تورم جمعیت کیفری زندان ها و همچنین عدم کارایی مجازات های سنتی و قدیمی، حقوقدانان، جرم شناسان و جامعه شناسان را به سمت ایجاد سازوکارهای جدیدی برای قضازدایی، کاهش مسئولیت رسیدگی محاکم و همچنین پیش گیری از بروز انحرافات ثانوی، سوق می دهد. از شاخص ترین نمونه های این ساز و کارها برای پیشبرد اهداف مذکور می توان به نهاد میانجی گری کیفری اشاره کرد. میانجی گری به عنوان یکی از ابزارهای عدالت ترمیمی است؛ و یکی از روشهای حل اختلاف است؛ که در آن شخص ثالث به نام میانجی به طرفین اختلاف در رسیدن به توافق کمک می کند؛ پیش از تصویب قانون آیین دادرسی کیفری در سال ۱۳۹۲ این نهاد در نظام دادرسی کیفری ایران پیش بینی نشده بود. قانونگذار ایران صرفاً با ذکر یک ماده و تصویب آیین نامه مرتبط به این تاسیس اشاره نموده است. علی رغم این که سال ها از تصویب آیین نامه میانجی گری در امور کیفری در ایران می گذرد، هنوز هم اجرای آن در مراحل ابتدایی خود قرار دارد؛ به همین دلیل تحلیل و بررسی علل عدم اجرای این نهاد در ایران امری اجتناب ناپذیر است، لذا تحقیق حاضر با روش کتابخانه ای، ضمن مطالعه سابقه تاریخی این نهاد، به بیان انواع، شرایط، علل گرایش و چالش های اجرایی پیش روی نهاد میانجی گری کیفری در ایران و ارائه راهکارها و پیشنهادات در این خصوص و النهایه به نتیجه گیری می پردازد، تا حقوق ایران نیز بتواند با الگوپذیری از حقوق کشورهایی که این نهاد را به نحو احسن اجرا می کنند به میانجی گری کیفری هر چه بهتر و بیشتر قدرت اجرایی ببخشد.

واژگان کلیدی: میانجی گری کیفری، آیین دادرسی کیفری، آیین نامه میانجی گری در امور کیفری، عدالت ترمیمی